

sættelse paa Tommer, hvilket jeg sætter overordentlig høi Pris paa, og tager man dette med i Betragtning, saa tror jeg, at hele Nedsættelsen vil blive 2,800,000 Kr. Jeg vil dog paa ingen Maade indestaa for dette Tal, thi jeg er ikke vant til at bevæge mig deri med saa stor Sikkerhed som de andre Medlemmer, der have arbejdet deri i længere Tid. Paa den anden Side er der paaregnet en Forøgelse med omtrent 1,000,000 eller 1,100,000 Kr., hvilken Forøgelse saavidt jeg skjønner, navnlig falder paa Vin og Tobak. Hvad denne Tilvæxt angaar, og specielt hvad Vintolden angaar, da tror jeg, at det er illusorisk af den hvidærede Finanzminister at gjøre Regning paa en synderlig større Merindtægt paa Grund af en Forhøielse af denne. Der foregaar nemlig her i Landet, og det vistnok mere end i de fleste andre Lande, en Fabrikation af Vin, som er aldeles utilladelig, og denne Fabrikation af Vin, der i Kunstfærdighed er dreven meget høit, vil vistnok blive dyrket i endnu høiere Grad, dersom man lægger saa høi Told paa Vin, som her er gjort, nemlig 37 Ore for Flaskevin og 15 Ore for Anterwin. Hvis der ikke samtidig udkommer en saadan eller en lignende Lov som den, Thinget for nogen Tid siden henvisste til Finanzsubbalget, nemlig en Lov om Forfalskning af Levnetsmidler, saa svarer jeg virkelig ikke for, at der kommer 1 Ore mere ind af den nye Vintold end af den gamle. Men det var jo ogsaa ønskeligt, om vi kunde faae en saadan Lov specielt om Vinforfalskning, og jeg tror, at det er en Feil, at Staten hidtil har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal i Enkelthederne. Jeg tror, at dette her ligesom andetsteds bør være et kommunalt Anliggende. Kommunen maa tage det i sin Haand gennem Vedtægter at bestemme, hvilke Forholdsregler der skal tages mod Forfalskning af Vin og andre Varer, og disse Vedtægter kunne jo da blive stadfæstede af Administrationen. Saa længe som Staten skal tage denne Sag i sin Haand, tror jeg, at det bliver til Intet. Hvad angaar Tobak, da er det muligt, at en Forhøielse af Tolden ikke vil have nogen Indflydelse med Hensyn til Forbruget. Det er meget vanskeligt at have nogen Forestilling derom, og naar man regner, at Vin-

tolden maaste bliver mindre end paaregnet, tror jeg, man kan sige, at hele den Medgang i Indtægterne, som er betinget ved denne Lov, er godt og vel 3,000,000 Kr. Dette vil omtrent svare til det Krav, som man kan gjøre i Henseende til Ophævelsen af Rigsskibskatten, men man vil jo ingenlunde blive staaende derved. Ærede Medlemmer ville af de Foredrag, som ere holdte, kunne skjønne, at man vil gaa videre, og der er navnlig en Afgift, som dette Thing sikkert absolut vil kræve skal falde bort, og det er Skibsafgiften. Vi hørte jo, at den ærede sidste Taler, ligesom ogsaa flere ærede Talere igaar, betragtede det som en afgjort Sag, at denne Afgift maatte bortfalde. Jeg tror ikke, at man vil nøies med Halvdelen deraf. Den ærede sidste Taler mente, at den hvidærede Finanzminister burde have fastholdt sit Forslag om at høre Halvdelen af Skibsafgiften, men det tror jeg ikke, man vil gaa ind paa. Jeg tror, at man vil af med den hele Afgift. Jeg skal ikke undersøge nærmere, hvorvidt dette er berettiget, eller hvem denne Afgift falder paa. Der er et væsentlig Moment, der taler for Afgiftens Ophævelse, og det er det, at Kullens Ophævelse aldeles ikke vil gjøre Kullene billigere, saalænge vi beholde Afgift paa Lastrum; saa vidt jeg veed, svare Kullene omtrent 300,000 Kr. aarlig af Skibsafgiften eller en Trediedel deraf, og det er altsaa en Fordyrelse netop af det den store Industri givne Offer, som man bør søge at gjøre saa billigt som muligt; altsaa, jeg for mit Vedkommende slutter mig til den almindelige Stemning i dette Thing, at Skibsafgiften ophæves. Men man vil heller ikke blive staaende derved, Fordringerne gaa videre. Det ærede Medlem, som aabnede Forhandlingerne igaar (C. Hage), stillede en jævn Fordring, nemlig den, at han ikke vilde have mere end Halvdelen af Ruffetolden affkæst; jeg tror ikke, at denne Løstelse vilde være af nogen stor Betydning for Befolkningen; denne Toldnedsættelse vil efter de Erfaringer, man har i den Henseende, i det Væsentlige gaa i Detailhandlernes Sommer; vil man røre ved Ruffetolden, skal man give den helt fri; at beholde Halvdelen kan ligesaa lidt nytte her som ved Skibsafgiften, da Afgiftens Opkrævning vil volde samme Uleilighed for Toldpersonalet og — hvad der er endnu værre — vil volde Rjømændene samme